

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, w Wydziale XVI Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Obst

Protokolant: Alicja Malinowska

przy udziale Prokuratora Prok. Okręgowej w Poznaniu – -----

po rozpoznaniu w sprawie oskarżonego **M. K.**

z urzędu, **w przedmiocie umorzenia postępowania**

postanawia

na podstawie art. 17 § 1 pkt. 9 k.p.k. umorzyć postępowanie

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w Poznaniu wniesiony został dnia 30 kwietnia 2012r. subsydiarny akt oskarżenia, zarejestrowany pod sygnaturą akt XVI K 83/12 (obecnie toczy się po uprzednim uchyleniu sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu pod sygnaturą XVI K 6/14), a złożony przez adw. C. W. w imieniu swego mocodawcy – oskarżyciela subsydiarnego M. B..

W sprawie rozpoczęty został przewód sądowy.

Z uwagi na stwierdzenie zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej polegającej na braku skargi uprawnionego oskarżyciela, tj. M. B. - sprawa skierowana została na posiedzenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Art. 55 k.p.k. zawiera dyspozycje związane z instytucją tzw. subsydiarnego aktu oskarżenia, a zgodnie z treścią wskazanego przepisu, w razie powtórnego wydania przez prokuratora postanowienia o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania w wypadku, o którym mowa w art. 330 § 2 k.p.k., pokrzywdzony może w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu wnieść akt oskarżenia do sądu.

Wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014r., wydanym w sprawie III KK 6/14, opublikowanym w OSNKW nr 9 z 2014, poz. 70, orzeczono, iż ***miesięczny termin określony w art. 55 § 1 k.p.k. jest terminem prekluzyjnym, liczonym od doręczenia pokrzywdzonemu, a nie jego pełnomocnikowi, zawiadomienia o wydaniu przez Prokuratora powtórnie postanowienia o odmowie wszczęcia lub umorzeniu postępowania w wypadkach określonych w art. 330 § 2 k.p.k.***

W niniejszej sprawie, pierwsze postanowienie o umorzeniu śledztwa zapadło dnia 30 września 2011r. (3 Ds. 50/11 Prok. Rej. Poznań Grunwald w Poznaniu) natomiast po uchyleniu wskazanej decyzji przez Sąd, po uzupełnieniu czynności śledztwa, postanowieniem z dnia 26 marca 2012r. (3 Ds. 1/12) Prokurator Prokuratury Rejonowej Poznań Grunwald w Poznaniu ponownie umorzył postępowanie przygotowawcze.

Decyzja o ponownym umorzeniu śledztwa została doręczona: pełnomocnikowi pokrzywdzonego tj. adw. C. W. oraz M. K. i Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. Mimo natomiast wydanego zarządzenia (k. 1452 akt 3 Ds. 1/12) o doręczeniu odpisu postanowienia także pokrzywdzonemu M. B. – odpis taki nigdy nie został wysłany pokrzywdzonemu, nie został mu też doręczony w inny sposób. Odpowiednie ustalenia w tym zakresie poczynione zostały (poza analizą akt 3 Ds.

1/12) poprzez kontrolę tej okoliczności u kierownika sekretariatu odcinka „3 Ds.” Prok. Rej. Poznań Grunwald w Poznaniu (z czego sporządzona została notatka), jak również poprzez odebranie od M. B. oświadczenia, że nie otrzymał on odpisu rzeczowego postanowienia (pokrzywdzony oświadczył powyższe poprzez swego pełnomocnika, a uczynił to na podstawie analizy kontroli książki doręczeń z 2012r.)

Z kolei subsydiarny akt oskarżenia do Sądu Okręgowego w Poznaniu wniesiony został dnia 30 kwietnia 2012r. przez adw. C. W. w imieniu swego mocodawcy – oskarżyciela subsydiarnego M. B..

Mając na uwadze powyższe, bezsporne okoliczności, w powołaniu na przepis art. 55 k.p.k. oraz opierając się na zacytowanym wyżej, najnowszym stanowisku Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014r, zasadnym jest stwierdzenie, że w niniejszym postępowaniu **brak jest skargi uprawnionego oskarżyciela**, gdyż subsydiarny akt oskarżenia wniesiony został w terminie miesiąca od doręczenia pełnomocnikowi zawiadomienia o prokuratorskim postanowieniu, nie zaś w terminie miesiąca od doręczenia orzeczenia pokrzywdzonemu M. B., dla którego termin do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia liczony winien być dopiero od dnia rzeczywistego doręczenia mu decyzji z dnia 26 marca 2012r., która to czynność do dziś nie została wykonana. Skoro bowiem jedynym terminem, o którym stanowi art. 55 k.p.k., co poparte zostało w sposób jednoznaczny zacytowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, jest termin liczony od dnia doręczenia pokrzywdzonemu decyzji kończącej postępowanie przygotowawcze, to nie można „obejść” tego nakazu licząc termin ten od dnia doręczenia decyzji pełnomocnikowi pokrzywdzonego. Gdyby wolą ustawodawcy było alternatywne liczenie tego terminu lub dowolność w tym zakresie, to z pewnością stosowny przepis został by w tym zakresie sformułowany i umieszczony w Kodeksie lub też zostało by to w sposób odmienny niż to w rzeczywistości uczyniono (w zakresie zacytowanym wyżej) przesądzone stanowiskiem Sądu Najwyższego. W niniejszej sprawie nic też nie stało na przeszkodzie by decyzja doręczona została pokrzywdzonemu (zwłaszcza, że na karcie 1. akt 3 Ds. 1/12 podał on adres do doręczeń, potwierdzając tę okoliczność w swym wystąpieniu na posiedzeniu dnia 29.10.2014r. przed Sądem Okręgowym w Poznaniu), a nie wyłącznie jego pełnomocnikowi i skoro nie została ona doręczona pokrzywdzonemu, to nie została do tej pory spełniona norma z art. 55 k.p.k.

Reasumując, wniesienie subsydiarnego aktu oskarżenia dnia 30 kwietnia 2012r. nastąpiło bez zachowania terminu określonego w art. 55 k.p.k., a więc w sprawie w tym zakresie brak jest skargi uprawnionego oskarżyciela.

Mając na uwadze powyższe, zważywszy na brak jest możliwości procedowania w trybie art. 55 § 1 k.p.k., orzeczono jak w sentencji postanowienia.

SSO Katarzyna Obst